

“मीठे बच्चे— बाबा जसले ज्ञानका मीठा-मीठा कुरा सुनाउनुहुन्छ त्यसलाई धारणा गर्नु छ। धेरै मीठो क्षीरखण्ड बनेर रहनु छ, कहिल्यै नमीठो हुनु छैन।”

प्रश्न:— कुन महामन्त्रले तिमी बच्चाहरूलाई नयाँ राजधानीको तिलक मिल्छ?

उत्तर:— बाबाले यतिबेला तिमी बच्चाहरूलाई महामन्त्र दिनुहुन्छ मीठा-प्यारा बच्चाहरू! बाबा र वर्सालाई याद गर। घर गृहस्थमा रहेर कमल फूल समान रह्यौ भने राजधानीको तिलक तिमीलाई मिल्छ।

प्रश्न:— भनिन्छ— जस्तो दृष्टि त्यस्तै सृष्टि... यो भनाइ किन छ?

उत्तर:— यतिबेलाका मनुष्य जसरी पतित छन्, काला छन् त्यसैले आफ्ना पूज्य देवताहरूलाई, लक्ष्मी-नारायण, राम सीतालाई, शिवबाबालाई पनि कालो बनाएर उनीहरूको पूजा गर्छन्। बुझ्दैनन्— यसको अर्थ के हो? त्यसैले यो भनाइ छ।

गीत:— मुखडा देख ले....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूले गीतको लाइन सुन्यौ। दिल रूपी दर्पणमा हेर— कति पाप कति पुण्य गरेका छौ? पाप र पुण्य दिलरूपी दर्पणमा विचार गरिन्छ नि। यो त हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ। पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ सत्ययुगलाई भनिन्छ। यहाँ पुण्य आत्मा कहाँबाट आऊन्। सबैले पाप नै गरिरहन्छन् किनकि रावणराज्य छ। स्वयं भन्छन् पनि— हे पतित-पावन आउनुहोस्। हामीलाई थाहा छ— विश्व नै पुण्य आत्माहरूको खण्ड थियो। कसैले पाप गर्दैनथे। बाघ र बाख्रा एकै ठाउँमा पानी पिउथे, क्षीरखण्ड थियो। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू क्षीरखण्ड बन। पुण्य आत्माहरूको दुनियाँमा तमोप्रधान आत्मा कहाँबाट आऊन्। अहिले बाबाले ज्ञान दिनु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी नै सतोप्रधान देवी-देवता थियौं। उनीहरूको महिमा नै छ— सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... हामी स्वयंले पनि उनीहरूको महिमा गछौं। मनुष्यले भन्छन्— म निर्गुणीमा कुनै गुण छैन। प्रभु हजुर आएर हामी माथि दया गर्नुहोस् अनि हामी पनि यस्तै बन्छौं। यो आत्मा भन्यो। आत्मालाई थाहा छ— यतिबेला हामी पाप आत्मा छौं। पुण्य आत्मा त देवी-देवता हुन् जो पुजिन्छन्। सबै गएर देवताहरूको चरणमा झुक्छन्। साधु सन्त आदि पनि तीर्थहरूमा जान्छन्। अमरनाथ, श्रीनाथ द्वारे जान्छन्। त्यसैले यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ। यो नै पुण्यआत्माहरूको दुनियाँ थियो, जब लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। त्यसैलाई भनिन्छ स्वर्ग। मनुष्य मर्दा भन्छन् स्वर्ग गयो। तर स्वर्ग छ कहाँ? स्वर्ग जब थियो त्यतिबेला सत्ययुग थियो। मनुष्यले त जे आउँछ त्यो भनिदिन्छन्। केही पनि बुझ्दैनन्। स्वर्गमा गयो भने अवश्य नर्कमा थियो। संन्यासी मर्दा भन्छन् ज्योतिमा ज्योति समाहित भयो। त्यसैले फरक भयो नि। ज्योतिमा समाहित भयो मतलब फेरि यहाँ आउनु छैन। तिमीलाई थाहा छ— जहाँ हामी आत्माहरू रहन्छन्, त्यसलाई निर्वाणधाम भनिन्छ। वैकुण्ठलाई निर्वाणधाम भनिँदैन। बच्चाहरूलाई धेरै मीठा-मीठा ज्ञानका कुरा सुनाउँछु, जो धेरै राम्रोसँग धारणा गर्नु पर्छ।

तिमीलाई थाहा छ- बाबा आउनु भएको छ हामीलाई वैकुण्ठको मार्ग बताउन, राजयोग सिकाउन। पावन दुनियाँको मार्ग बताएर पण्डा बनेर लैजानुहुन्छ। वास्तवमा विनाश पनि सामुने खडा छ। विनाश हुन्छ- पुरानो दुनियाँको। पुरानो दुनियाँमा नै उपद्रव आदि हुन्छन्। बाबा कति मीठो हुनुहुन्छ। अन्धाको लट्टी बन्नुहुन्छ। मनुष्यले त घोर अन्धकारमा ठक्कर खाइरहन्छन्। गायन पनि छ- ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात। ब्रह्मा त यहाँ छन् नि। बाबा आउनुहुन्छ नै रातलाई दिन बनाउनको लागि। आधा कल्प छ रात, आधा कल्प छ दिन। अहिले तिमीलाई थाहा भएको छ, उनीहरूले त सम्झन्छन् कलियुग अझै बच्चा छ। कहिले भन्छन् यो दुनियाँको विनाश हुनु छ तर केही पनि बुझ्दैनन्। आजकाल त मुस्किलले घरबार छोड्छन्। केही कारण भयो भने घरदेखि गएर संन्यासी बन्छन्। बीचमा सरकारले आदेश जारी गरेको थियो- संन्यासीहरूको पनि लाइसेन्स हुनुपर्छ। यस्तो कहाँ हुन्छ- घरदेखि रिसायो गएर संन्यासी बन्यो। फोकटमा धेरै सामान मिल्छ। त्यो हो हदको संन्यास, तिम्पो हो बेहदको संन्यास। यतिबेला सारा दुनियाँ पतित छ, यसलाई फेरि पावन बनाउने एक पतित-पावन बाबाको नै काम हो। सत्ययुगमा पवित्र गृहस्थ धर्म थियो। लक्ष्मी-नारायणको चित्र पनि छ। देवी-देवताहरूको महिमा गाउँछन् नि- सर्वगुण सम्पन्न... उनीहरूको हो हठयोग कर्म संन्यास। तर कर्मको संन्यास त हुन सक्दैन। कर्म विना त मनुष्य एक सेकेण्ड पनि रहन सक्दैनन्। कर्म संन्यास शब्द नै गलत छ। यो हो कर्मयोग, राजयोग। तिमी सूर्यवंशी देवी-देवता थियौ। तिमीले जानिसकेका छौ- हामीले ८४ जन्म लिनै पर्छ। वर्ण पनि गायन गरिएको छ। ब्राह्मण वर्णको कसैलाई थाहा छैन।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई महामन्त्र दिनुहुन्छ- बाबा र वर्सालाई याद गन्यौ भने तिमीलाई राजधानीको तिलक मिल्छ। मीठा-प्यारा बच्चाहरू! घर गृहस्थमा रहेर कमल फूल समान बन। जति प्यारले काम बन्छ, त्यति क्रोधले बन्दैन। धेरै मीठो बन। बाबाको यादमा सदैव मुस्कुराइ राख। देवताहरूको चित्र हेर कति हर्षित रहन्छन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- त्यो त हामी नै थियौं। हामी नै देवता थियौं फेरि हामी नै क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौं। अहिले हामी संगममा ब्रह्मा मुख वंशावली बनेका छौं। ब्रह्मा मुखवंशावली अर्थात् ईश्वर वंशी। बाबाको वर्सा मिल्छ मुक्ति र जीवनमुक्ति। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- जब देवी-देवताहरूको राज्य थियो, अरू कुनै धर्म थिएनन्, चन्द्रवंशी पनि थिएनन्। यो त बुझ्नु पर्ने कुरा हो नि। ‘हम सो’ को अर्थ पनि उनीहरूले आत्मा नै परमात्मा निकालेका छन्। अहिले त तिमीलाई थाहा छ- हामी नै देवता फेरि क्षत्रिय... बन्यौं। यो आत्माले भन्छ। हामी आत्मा पवित्र थियौं, त्यतिबेला शरीर पनि पवित्र थियो। त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ। यो हो विकारी। दुःखधाम, सुखधाम र शान्तिधाम, जहाँ हामी सबै आत्माहरू रहन्छौं। भन्दछन्- हामी सबै चीनी-हिन्दु भाइ-भाइ हौं तर अर्थ पनि बुझेका छैनन्। आज भाइ-भाइ भन्छन् भोली बन्दुक उठाउँछन्। आत्माहरू त सबै भाइ-भाइ हुन्। परमात्मालाई सर्वव्यापी भन्नाले सबै पिता हुन्छन्। पिताले वर्सा दिनुहुन्छ। भाइले त वर्सा लिनु छ। रात दिनको फरक हुन जान्छ। उहाँ त पतित-पावन हुनुहुन्छ नि, उहाँद्वारा नै पावन बन्नु छ। हामी मनुष्यबाट देवता बन्न चाहन्छौं। ग्रन्थमा पनि छ- मनुष्यबाट देवता... गायन पनि गरिन्छ सेकेण्डमा जीवनमुक्ति। हामी देवताहरू जीवनमुक्त थियौं, अहिले जीवनबन्ध बनेका छौं। रावण राज्य द्वापरदेखि

सुरु हुन्छ फेरि देवताहरू वाममार्गमा जान्छन्। यसका निशानीहरू पनि राखिएको छ। जगन्नाथपुरीमा देवताहरूका धेरै फोहोरी चित्रहरू छन्। पहिले त यो बुझेका थिएनौं। अहिले सबै बुझेका छौं। अचम्भ लाग्थ्यो— देवताहरूको यस्तो फोहोरी चित्र यहाँ कसरी लाग्यो? भित्र फेरि कालो जगन्नाथ बसेका छन्। श्रीनाथ द्वारेमा पनि कालो चित्र देखाउँछन्। यो कसैलाई थाहा छैन— जगन्नाथको अनुहार कालो किन देखाएका छन्? कृष्णको लागि त भन्छन्— उनलाई सर्पले डस्यो। रामलाई के भयो? नारायणको अनुहार पनि कालो देखाइदिन्छन्। शिवलिंग पनि कालो देखाउँछन्, सबै कालैकाला देखाउँछन्। जस्तो दृष्टि त्यस्तै सृष्टि। यतिबेला छन् नै सबै पतित काला, त्यसैले भगवान्लाई पनि कालो बनाइदिएका छन्। सबै भन्दा पहिला शिवको पूजा गर्थे, हीराको लिंग बनाउँथे। अहिले ती सबै चीज गायब भएका छन्। ती त अति मूल्यवान चीजहरू हुन्। पुराना वस्तुहरूको मान कति हुन्छ। पूजा सुरु भएको २५०० वर्ष भयो, यति पुराना अरू के हुन सक्छन्! सबैभन्दा पुराना चित्र देवी-देवताहरूका हुन्। यिनीहरूले फेरि भनिदिन्छन् लाखौ वर्षका हुन्।

अहिले तिमीलाई थाहा छ— ५ हजार वर्ष पहिले यो स्वर्ग थियो। अहिले कलियुग छ, विनाश सामुने खडा छ। सबै जानु छ। बाबाले नै सबैलाई लैजानुहुन्छ। ब्रह्माद्वारा तिमी ब्राह्मण बन्यौ, फेरि तिमीले देवताहरूको पालना पाउँछौ। यो कुरा कुनै भागवत गीतामा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान गुम हुन्छ। लक्ष्मी-नारायण त त्रिकालदर्शी होइनन् त्यसैले यो ज्ञानको परम्परा कसरी चलन सक्छ? तिमी नै यतिबेला त्रिकालदर्शी छौ। सबैभन्दा राम्रो सेवा यतिबेला तिमीले गर्छौ। त्यसैले तिमी हौ सच्चा-सच्चा रूहानी समाजसेवी। तिमी अहिले आत्म-अभिमानि बन्छौ। आत्मामा जुन विकार परेको छ, त्यो निस्कने कसरी? बाबा जुहारी पनि हुनुहुन्छ। सुनमा फलामको मिसावट पर्दा-पर्दा आत्मा पतित बनेको छ। अब पावन कसरी बन्ने? बाबा भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू! म एकलाई याद गर। पतित-पावन बाबाले श्रीमत दिनुहुन्छ। भगवानुवाच— हे आत्माहरू! तिमी आत्मा मैला पर्छ, अहिले तिमी पतित छौ। पतित फेरि महात्मा कहाँ हुन सक्छन् र? एउटै उपाय छ— म एकलाई याद गर। यो योग अग्निले तिमी विकर्म दग्ध हुन्छ। कति आश्रम छन्। अनेक प्रकारका हठयोगका चित्र लागेका छन्। यो हो योग अथवा यादको भट्टी। ठीकै छ गृहस्थ व्यवहारमा बस, भोजन आदि बनाऊ। बच्चाहरूको सम्हाल गर। सबैरै त समय छ नि। भनिन्छ पनि— राम सिमर प्रभात...। आत्मामा बुद्धि छ। भक्ति पनि सबैरै गर्छन्। तिमी पनि सबैरै उठेर बाबालाई याद गर, विकर्म विनाश गर। सारा फोहोर निस्किएर आत्मा कन्चन बन्छ, काया पनि कन्चन मिल्छ। अहिले तिमी आत्मा दुई केरेट पनि छैन। यहाँका देवी-देवताहरूको ८४ जन्मको हिसाब लिनुपर्छ। विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ। तर आयु कति छ, यो जान्दैनन्। कल्पको आयुलाई नै जानेका छैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु श्रीमत दिन, श्रेष्ठ बनाउन। यादको अग्निद्वारा नै मैला निस्कन्छ, अरू कुनै उपाय छैन। बच्चाहरू बहादुर बन्नु छ, डराउनु छैन। जसको रक्षक स्वयं भगवान् बाबा बस्नु भएको छ, ऊ को सँग डराउनु छ? तिमीलाई कसैले श्राप आदि के दिन्छन्? केही पनि दिँदैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुनै पनि काम प्यारले गर्नु छ, क्रोधले होइन। बाबाको यादमा सदा हर्षित रहनु छ। सदा देवताहरू जस्तो मुस्कुराइ रहनु छ।
- २) आत्मामा जुन मैला परेको छ त्यसलाई यादको अग्निले निकाल्नु छ। विकर्म विनाश गर्नु छ। बहादुर बनेर सेवा गर। नडराऊ।

वरदानः— व्यर्थ संकल्पहरूको तीव्र बहावलाई सेकेण्डमा रोकेर निर्विकल्प स्थिति बनाउने श्रेष्ठ भाग्यवान भव

कुनै पनि गल्ती भयो भने गल्ती भइसकेपछि किन, के, यसरी होइन त्यसरी... यो सोचनमा समय नगुमाऊ। जति समय सोच्ने स्वरूप बन्छौ त्यति दाग माथि दाग लगाउँछौ, परीक्षाको समय कम हुन्छ तर व्यर्थ सोच्ने संस्कारले परीक्षाको समयलाई बढाइदिन्छ। त्यसैले व्यर्थ संकल्पहरूको तीव्र बहावलाई परिवर्तन शक्तिद्वारा सेकेण्डमा रोक, तब निर्विकल्प स्थिति बन्छ। जब यो संस्कार इमर्ज हुन्छ, तब भनिन्छ भाग्यवान आत्मा।

स्लोगनः— खुशीको खजानाले सम्पन्न बन्यौ भने अरू सबै खजाना स्वतः आउँछन्।